

РЕШЕНИЕ

№ 25766

гр. София, 03.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 04.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **8498** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по подадена жалба от „Ниями“ ООД [населено място], с управител Я. Е. чрез адв. П. срещу становище изх. № 08-84-911/01.07.2024 г. на заместник-министъра на културата, с което на основание чл. 84, ал. 9 и ал. 13 от Закона за културното наследство (ЗКН) не се съгласува мотивирано предложение за преустройство на сграда за битови услуги – обществена тоалетна с идентификатор 68134.402.51.1, находяща се в УПИ II, кв. 76, местност „Зона Г-14“, СО, р-н „О.“, [населено място], [улица].

В жалбата се иска отмяна на оспорения административен акт, като се развиват доводи за неговата незаконосъобразност поради нарушение на процесуалните правила, на материалния закон, както и неспазване на установената форма поради липсата на мотиви.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., който поддържа жалбата и моли оспореното становище да бъде отменено. Претендира сторените по делото разноски. В писмени бележки по делото се излагат подробни доводи за липсата на конкретна мотивировка от страна на административния орган, защо не съгласува мотивираното предложение за преустройство на сградата. Излагат се аргументи за това, че проектът отговаря на всички законови изисквания.

Ответникът, представляван от юрисконсулт Л., оспорва жалбата и моли съда да потвърди издадения акт, като правилен и законосъобразен, като поддържа изложеното в писменото становище в съпроводителното писмо. Моли за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е започнало с подаване на заявление вх. № 7000-4291(4) от 23.02.2024 г. от Я. Е. в качеството му на управител на „Ниями“ ООД до министъра на културата, с което на основание чл. 84, ал. 1 и ал. 2 от ЗКН се искало съгласуване на мотивирано предложение за преустройство на сграда за битови услуги – обществена тоалетна, с идентификатор 68134.402.51.1, находяща се в УПИ II, кв. 76, местност Централна градска част – район О., СО, с адрес [населено място], р-н О., [улица]. Към заявлението били приложени: нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 25, том I, рег. № 6054, дело № 23/2023 г. (легитимиращ дружеството жалбоподател като собственик на процесната сграда); скица на сградата № 15-349395/30.03.2023 г.; комбинирана скица за идентичност на поземления имот; мотивирано предложение ведно с чертежи на предвиденото преустройство.

Сградата, обект на преустройство, попадала върху територия, притежаваща статут на недвижима културна ценност на парковото и градинското изкуство, а именно ПИ с идентификатор 68314.402.51, УПИ II, кв. 76, р-н „О.“, декларирана с писма № 44858/26.09.1988 г. и № 7361/30.11.1999 г. – „градина пред Централна минерална баня, ограничена от [улица], [улица], [улица]. В тази връзка и на основание чл. 84, ал. 7 от ЗКН директорът на Националния институт за недвижимо културно наследство (НИНКН) се произнесъл със становище изх. № 7000-4291/15.05.2024 г. до министъра на културата, с което предлагал да не се съгласува горепосоченото мотивирано предложение. Било посочено, че имотът е разположен в охранителната зона на единичните архитектурни-строителни и художествени недвижими културни ценности с категория „национално значение“ – „сградата на Централните минерални бани“ и джамия „Баня Баши“, както и в границите на I защитена зона на археологическия резерват „антична С. и Средновековен С.“. НИНКН счел предложените за преустройство на съществуващата обществена тоалетна в кафене за недопустима намеса както по отношение на опазването на недвижимата културна ценност на парковото и градинско изкуство, така и по отношение на опазването на недвижимите културни ценности.

С обжалваното в настоящото производство становище изх. № 08-84-911/01.07.2024 г. заместник-министърът на културата не съгласувал мотивираното предложение за преустройство на сграда за битови услуги – обществена тоалетна с идентификатор 68134.402.51.1, находяща се в УПИ II, кв. 76, местност „Зона Г-14“, СО, р-н „О.“, [населено място], [улица]. В административния акт били възприети доводите на директора на НИНКН, като било посочено, че предложението е в разрез с изискванията на режимите за опазване (режим „Г“) на недвижимата културна ценност на парковото и градинското изкуство „Градина пред Централна минерална баня“, които изискват „възвръщане на оптимална композиция, съгласно определената оптимална дата за композиционно изграждане“.

Отделно от това в оспорения акт било посочено, че със становище изх. № СТ-84-911/18.03.2024 г. на зам.министъра на културата, касаещ предходен етап на съгласуване по чл. 84 от ЗКН, бил издаден отказ със същите мотиви за съгласуване на

мотивирано предложение за издаване на виза за проектиране на преустройство и надстрояване за кафене и обществена тоалетна на съществуваща сграда за битови услуги с идентификатор 68134.402.51.1, находяща се в УПИ II, кв. 76, местност „Зона Г-14“ – район „О.“, СО, с адрес [населено място], р-н О., [улица]. Това становище не е било обжалвано и е влязло в сила.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното становище е издадено от компетентен орган, съобразно правомощията, установени в чл. 84, ал. 2 от ЗКН и заповед № РД 09-379/30.04.2024 г. на министъра на културата, при спазване на изискването за писмена форма и не страда от пороци, които да обосновават неговата нищожност. Спазени са и изискванията, посочени в чл. 84, ал. 3 от ЗКН, като становището е издадено, след като е изискано писмено становище на НИНКН.

Административният акт, обаче, не отговаря на изискванията за неговото съдържание, залегнали в чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като в него не са посочени конкретно фактическите и правни основания за издаването му. В оспореното становище административният орган е описал фактическата обстановка по казуса, но като мотив за взетото решение се е задоволил да напише единствено неясното изречение, че „предложението е в разрез с изискванията на режимите за опазване (режим „Г“) на недвижимата културна ценност на парковото и градинското изкуство „Градина пред Централна минерална баня“, които изискват „възвръщане на оптимална композиция, съгласно определената оптимална дата за композиционно изграждане“. В обстоятелствената част на акта са посочени изискванията на режим „Г“ в 13 точки, но от мотивите не става ясно, на кое от посочените 13 изисквания не отговаря мотивираното предложение, така че да се приеме, че същото е в разрез с този режим. За съда не става ясно, в какво се изразява „недопустимата намеса“ на предложението за преустройство досежно недвижимите културни ценности на парковото и градинското изкуство, както и досежно „културно-историческата им значимост и контекст на средата“. В случая не би могло да бъде приложено ТР № 16/1975 г. на ОСГК, като се приеме, че мотивите на акта се съдържат в подготвителните документи по издаването му, тъй като становище изх. № 7000-4291/15.05.2024 г. на директора на НИНКН съдържа идентични мотиви, които също не внасят яснота за това, какви несъответствия и нарушения на нормативните правила са допуснати в подаденото за съгласуване мотивирано предложение за преустройство.

Мотивирането на административния акт има предназначение да представи подхода към въпроса и начина на разсъждение на административния орган за неговото решаване, да посочи какви фактически констатации прави органът и как прилага към тях правната норма, да посочи нормативната основа за издаването на конкретния акт със съответното съдържание, както и да изложи преценката и изводите относно доказателствата и цялата фактическа страна на въпроса. Оскъдната мотивировка създава невъзможност за проконтролиране на дейността по издаване на акта и на правилното приложение на закона, както от заинтересованите лица, така и от съда.

Предвид гореизложеното, като издаден при допуснати нарушения на изискването за форма на административния акт по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК оспореното по делото становище се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Преписката следва да се изпрати на министъра на културата за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателя с вх. № 7000-4291(4) от 23.02.2024 г., предвид естеството на въпроса, което не позволява разрешаването му по същество от съда.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се дължат сторените по делото разноски, които са своевременно поискани и доказани, в размер на 50 лева - заплатена държавна такса и 2200 лв. - адвокатско възнаграждение. Съдът счита направеното от представителя на ответника възражение за прекомерност на адвокатския хонорар за основателно предвид характера и сложността на делото, поради което счита че същото следва да се намали до предвидения минимум в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно – 1000 лева

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ становище изх. № 08-84-911/01.07.2024 г. на заместник-министъра на културата.

ИЗПРАЩА преписката на министъра на културата за ново произнасяне по заявление вх. № 7000-4291(4) от 23.02.2024 г. от Я. Е. в качеството му на управител на „Ниями“ ООД при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 1 АПК Министерството на културата да заплати на „Ниями“ ООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 1050,00 (хиляда и петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: